

Ми!

Добра школа та,
яка більш нагадує
сім'ю, ніж школу.

К. Ушинський

ВИДАННЯ ДРОГОВИЦЬКОЇ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ШКОЛИ І-ІІІ СТУПЕНІВ №2

Виходить з 24 травня 1997 року

№ 49 – листопад 2013 р.

Новини освіти

Від 2018 року Міністерство освіти й науки України планує дозволити старшокласникам самим обирати предмети, орієнтуючись на майбутню професію. Обов'язковими залишаться лише такі предмети: українська мова й література, іноземна мова, історія України та всесвітня історія, математика, природознавство, фізкультура. Також будуть чотири вибірково обов'язкові предмети: основи здоров'я, технології, мистецтво, прикладна економіка. Кожна школа обиратиме з них два: один вивчатимуть у 10 класі, другий – в 11-му.

32 ТИСЯЧІ ПІДРУЧНИКІВ ШРИФТОМ БРАЙЛЯ НАДРУКУВАЛИ ЦЬОГО РОКУ ДЛЯ ПЕРШОКЛАСНИКІВ ЗІ СЛАБКИМ ЗОРОМ І НЕЗРЯЧИХ. ВОСТАННЄ ТАКІ КНИЖКИ ШКОЛИ ОТРИМУВАЛИ 2007 РОКУ

52 ВІДСОТКИ П'ЯТИКЛАСНИКІВ ОБРАЛИ ДРУГОЮ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ НІМЕЦЬКУ. 23% – РОСІЙСЬКУ, ФРАНЦУЗЬКУ – 14%, ПОЛЬСЬКУ – 1,6%, ІСПАНСЬКУ – 1,2%, ПОВІДОМИВ МІНІСТР ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ДМИТРО ТАБАЧНИК

Пісні на шляху до свободи

(результатом міжнародної співпраці Дрогобицької СШ №2 став випуск тримовної збірки пісень визвольної боротьби)

«Пісні на шляху до свободи» – так називався міжнародний проект, над яким упродовж року працювали учні нашої школи спільно з ровесниками із Польщі та Німеччини: ліцеїстами з м. Жешова (Подкарпатське воєводство) та гімназістами з м. Заарбрюкен (федеральна земля Заарлянд). Цей проект стартував восени 2012 року в Польщі. Друга зустріч проєктантів відбулася у березні 2013 року у Львові та Дрогобичі (про ці етапи роботи над проєктом газета «Ми!» уже писала у 45, 47 та 48 номерах).

А у вересні наші школярі повернулися з Німеччини, де в екологічному шкільному центрі Шпонс Гаус (м. Герсгайм) пройшла заключна третя зустріч, під час якої відбулася презентація кінцевого продукту всієї проведеної роботи – тримовної пісенної збірки під назвою «Ми плачемо свободу».

Підтримку у створенні пісенника забезпечувала фундація EVZ (Erinnerung, Verantwortung und Zukunft) – Спогад, Відповідальність і Майбутнє в рамках програми «Європейці за мир».

Працюючи над українською частиною пісенника, учні другої школи разом із своїми наставниками, вчителями німецької мови Ю. С. Михайлишин та С. О. Василюк, досліджували історичну роль патріотичних

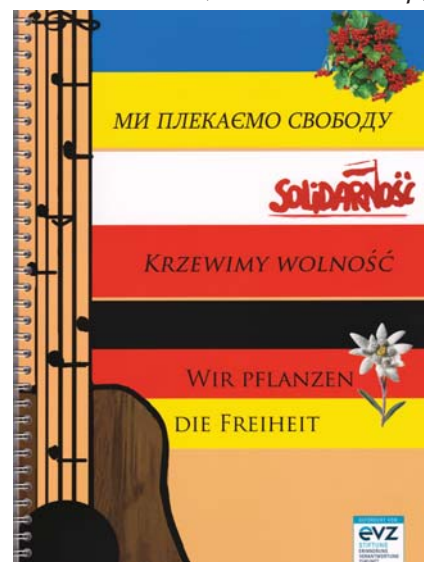

Екологічний центр Шпонс Гаус з висоти пташиного польоту

пісень на шляху становлення української державності, умови їх написання та вплив на визвольний рух українського народу. До роботи над створенням цієї пісенної збірки долучилися й інші педагоги школи: вчитель укр. мови І. М. Качмарик, вчитель історії У. В. Угрин та вчитель німецької мови Г. О. Дячок.

Змістовну передмову написав відомий правозахисник, філософ, публіцист, Почесний громадянин Дрогобича і до того ж випускник другої школи Мирослав Маринович. Музичне оформлення виступів наших учнів забезпечили вчителі музики А. Д. Пінчак та О. І. Мурза.

(закінчення на 2 стор.)

ПІСНІ НА ШЛЯХУ ДО СВОБОДИ

(початок на 1 стор.)

Було проведено інтерв'ю з мешканцями Дрогобича та знято фільм, який демонструвався під час презентації. Матеріали досліджень, зібрані учнями трьох націй, направлено у Берлін, де за підсумками усієї роботи буде дано оцінку пошукової праці школярів.

Присмною несподіванкою для учасників проекту стало запрошення посла Німеччини у Польщі відвідати Краків і ознайомити місцеву громаду з напрацюваннями молоді.

Р. С. Уже в наступному році планується розпочати роботу над новим проектом, тема якого знову об'єднає історичну долю трьох народів: України, Польщі та Німеччини. Молоде покоління досліджуватиме життя та творчість дрогобичанина єврейського походження Бруно Шульца, який писав польською мовою. Його твори перекладені більшістю європейських мов і добре відомі у Німеччині. Міжнародна співпраця триває.

Юлія Михайлишин та Світлана Василюк, керівники проекту

«Книга - свято, яке завжди з тобою»

(Е. Хемінгуей)

30 вересня у читальному залі шкільної бібліотеки відбулося свято, приурочене Всеукраїнському дню бібліотек.

Святково прибраний зал, звучить «Тімн бібліотек». Гостинно зустрічають усіх бібліотекарі Катерина Василівна Дятко та Ольга Олегівна Іваночко. Катерина Василівна розпочала свято розповіддю про те, яку важливу роль у житті кожного з нас відіграє книга.

Учні 4-Б класу (класний керівник - Гоцій Тетяна Дмитрівна) цікаво, як справжні артисти, розіграли перед присутніми сцену "Як звіряти лікували книгу". Діти співали, з великою шаною і подякою читали віршики про бібліотеку та професію бібліотекаря. Їхні виступи ілюструвалися

оригінальними мультимедійними заставками.

Музичний супровід виступів учнів забезпечили вчителі Орест Іванович Мурза та Ігор Мирославович Качмарик.

Віriamo, що усе побачене і почуте під час свята маленькі читачі запам'ятають надовго і завжди з шаною ставитимуться до книги.

Актив бібліотеки

Про минуле і сьогодення від Мирослава Мариновича

Досьє:

Мирослав Маринович

Рік народження: 1949

Діяльність: віце-ректор з питань призначення та місії УКУ, президент Інституту релігії та суспільства УКУ

Освіта: електрофізичний факультет Львівського політехнічного інституту (1967-1972 роки), стипендіат Колумбійського університету (США, Нью-Йорк), Наймегенського католицького університету (Нідерланди), Вюрцбурзького університету (Німеччина), Канадського інституту українських студій

Нагороди: нагороджений Кавалерським хрестом ордена «За заслуги» Польської Республіки (2006 рік), окрім того Мирослав Маринович – кавалер державного ордена «За мужність» I ступеня (2006 рік), ордена «За інтелектуальну відвагу» (2007 рік), Ордена Свободи (2008 рік), лауреат Премії ім. Василя Стуса (2009 рік) та ін.

Наприкінці минулого навчального року (21 травня) другу школу знову відвідав наш випускник 1966 року, відомий правозахисник, публіцист, філософ, Почесний громадянин

Дрогобича, а сьогодні віце-ректор Українського Католицького Університету у Львові Мирослав Маринович. Зустрітися із паном Мирославом ми планували на традиційному шкільному святі «Від шкільної стежини до зірок України», де він мав вручити свою іменну премію її лауреатам. Та через зайнятість Мирослава Франковича зустріч довелося трішки перенести, що, врешті, вийшло на краще, бо учням 10-11 класів випала нагода поспілкуватися із паном Мирославом на найрізноманітніші теми у неофіційній обстановці.

Мирослав Маринович розповідав про роки дитинства, навчання у другій школі. З особливою теплою згадував наші гості про розмови на шкільній алейці із своїм учителем Іваном Рафою, про ті заборонені вірші поетів-шістдесятників, які Іван Рафа читав юному Мирославу

по дорозі додому, бо в шкільних стінах це вже було дуже небезпечно. Саме такі задушевні розмови визначили майбутню життєву позицію пана Мирослава, яка й сьогодні не дозволяє миритися із лицемірством, брехнею, підлабузництвом.

Почули наші старшокласники і роздуми про правозахисний рух у Радянському Союзі й участь у ньому самого Мирослава Мариновича, що стало причиною його десятилітнього ув'язнення. Розповідав пан Мирослав про Український Католицький Університет, віце-ректором якого працює сьогодні, відповідав на запитання старшокласників про проблеми сучасної журналістики, і, звичайно ж, познайомився з Ірою Процикевич та Соломією Тихою (тодішніми ученицями 11-А класу), які завдяки своїй активній життєвій позиції стали лауреатами іменної премії Мирослава Мариновича.

Учитель німецької мови Юлія Михайлишин розказала про роботу наших старшокласників над тримовним пісенником «Пісні визвольної боротьби», передмову до української частини якого написав саме Мирослав Маринович.

Година зустрічі пролетіла непомітно. Фото на пам'ять, і наш гість відбув до Львова, де ще у той день мав безліч невідкладних справ. Але ми впевнені, що вже у 2014 році зустрінемося знову, бо стежину до рідної школи пан Мирослав не забуває ніколи.

Ігор Качмарик,
організатор зустрічі

Бліц-інтерв'ю після ювілею

«Мікрорайону нашого жителя...»

- Оксано Іванівно, Ви закінчували нашу другу школу, тут працюєте, живете в мікрорайоні школи...
- Та й уся моя родина пов'язана з другою школою. Мама, сестра, донечка – випускники цієї школи, а Максимко – учень 5-го класу.
- Згадайте якийсь найяскравіший спогад із дитинства.
- У 7 років на шафі видряпала звукобуквенний аналіз слова «заєць». За зіпсовані меблі була покарана, але твердо вирішила стати вчителем. Любові до майбутньої професії мені додала перша вчителька Коваль Олена Петрівна, яку я дуже поважаю і дякую їй за найкращі безтурботні роки життя.
- Ким Ви б могли стати, якщо б не обрали професію вчителя?
- Інколи мені здається, що я могла б стати лікарем.
- Здебільшого у кожної жінки є своя історія кохання. Яка вона у Вас?
- Моя історія кохання дуже коротка: побачив і завоював.
- Чи завжди Ваші рідні з розумінням ставляться до ненормованого робочого дня вчительки, та ще й заступника директора школи?
- Завжди вдячна своїй родині за розуміння і допомогу, адже вони найбільше знають, яка важка вчительська праця.

- Чи любите запрошувати гостей?
- Я щаслива, коли за родинним столом збираються мої рідні, друзі, куми, сусіди, коли далеко лунає українська пісня, звучить дитячий сміх, от тоді радіє серце і співає душа.
- Що найбільше цінуєте в інших людях і що найбільше драгує?
- Скажу словами поетеси Лесі Лужецької: «Ненавиджу брехню і лицемірство, підступності, підлоти не терплю. Таврую заздрість, злість, блюзнірство, а от життя посправжньому люблю».
- Як правило, із плином літ ми по-іншому починаємо сприймати красу світу, що нас оточує...
- Мене по-новому дивує осінь, зима зачаровує візерунками на вікнах і солодкими споминами минулих років.
- Які квіти Вам найбільше до вподоби?
- Ромашки та орхідеї.
- Якою бачите нашу школу років через десять – двадцять?
- Я впевнена, що школа багатітиме, процвітатиме. Учителі будуть щасливими, а учні з любов'ю і бажанням здобуватимуть знання.

Розмовляв із ювіляркою
Ігор Качмарик

Оксана Іванівна

з «рідною» кафедрою учителів-філологів та з учнями «рідного» класу

Наша школа – переможець обласного конкурсу проектів до 200-річчя Тараса Шевченка

Протягом жовтня 2013 року проходив перший етап конкурсу проектів виховних справ «Тарас Шевченко і наш край», присвяченого 200-річчю з дня народження великого Кобзаря. Учасники конкурсу з усієї області повинні були розробити систему заходів, які реалізовуватимуться в їхній школі, місті, районі протягом 2013-2014 навчального року і будуть пов'язані з відзначенням ювілею Тараса Шевченка. Умовами конкурсу передбачалося придумати назву проекту, визначити його актуальність, мету. А найцікавішою була вимога створення інтернет-газети, пов'язаної із творчістю Шевченка.

Обласне журі конкурсу отримало 60 проектів виховних справ, що уже перемогли у своїх містах чи районах, співрозробниками яких були педагоги, учні 8-11 класів та батьки цих учнів. 7 листопада у Львівському обласному інституті післядипломної педагогічної освіти відбулося очне представлення проектів і визначено 15 найкращих, які стали його лауреатами. Серед переможців є і команди з Дрогобича: ЗОШ №1, педагогічного ліцею та нашої СШ №2. Декілька команд відзначено додатково. Зокрема, наша робота перемогла за масштабність охоплення теми.

Назвали ми наш проект словами Юрія Рибчинського з відомої пісні «Шлях до Тараса» - «*Ні, не в минуле, а в майбутнє до тебе я, Тарасе, йду*». Ключове питання - «Роль і місце Тараса Шевченка в житті сучасної молоді Франкового краю». У розробці проекту взяли участь заступник директора Д. О. Живчин, учителі кафедри української мови та літератури, учитель інформатики Р. З. Хлопик та старшокласники, серед яких особливо відзначимо ученицю 11-Б класу Ірину Лозинську.

Наголошуємо, що робота над проектом триває і далі, адже головні шевченківські святкування проходять муромів навесні. А зараз найважливішими є пошуково-дослідницька робота, збір матеріалів і заповнення ними рубрик нашої інтернет-газети «Шевченко і ми». Запрошуємо усіх активно переглядати цю газету за адресою drschtaras.blogspot.com

Думаємо, що серед рубрик інтернет-газети кожен знайде щось цікаве для себе:

- Завжди сучасний Шевченко (відеоряд, творчі майстерні).
- Велетень у царстві прикарпатської вишивки

(вишивані портрети Кобзаря, майстри їх створення).

- «В моєму серці слово Кобзаря» (результати анкетування школярів про роль і місце поета в їхньому житті).
- Вінок Кобзарю (вислови відомих людей про Шевченка).
- «Ми чуємо тебе, Тарасе, крізь століття, і голос твій нам душі окриля» (фонотека пісень на вірші Т.Шевченка у виконанні сучасних українських виконавців).

- «На вічному шляху до Шевченка» (соціологічні опитування серед студентської молоді).

- Шевченкова криниця (афоризми великого Кобзаря).

- «Струни Кобзарєвого серця» (пісні на слова Тараса Шевченка, створені учнями та випускниками другої школи).

Ігор Качмарик,
співрозробник проекту

21 вересня у День міста Дрогобича на сцені, що розташовувалася на площі Ринок під оплески дрогобичан та гостей міста Олексій Радзівєвський вручив сертифікати на отримання стипендій міського голови тринадцятьом талановитим школярам, котрі своїми високими здобутками в навчанні, спорті, творчих конкурсах прославляють наше місто. Це учні: **Ліліана Весела та Роксолана Тезбір (СШ №2)**, Віталія Коблянська (ЗОШ №4), Христина Кобиричка та Марія-Марина Копач (педліцей), Орест Костюк (музшкола №2), Олексій Войтович (ЗОШ №1), Назар Дмитрів (художня школа), Марія Олексюк та Христина Нога (ПДЮТ), Роман Постойко (СЗОШ №16), Мар'яна Стецько (гімназія), Мар'яна Штука (ДЮСШ).

«Дрогобицькі цибульники»

Фестиваль «Дрогобицькі цибульники», присвячений Дню Дрогобича, у нашому місті відбувався уже вдруге. Свято традиційного смаколика, приготованого з цибулі, об'єднує учасників з усіх шкіл і заохочує до віднайдення забутих рецептів української кухні. Обов'язковим є момент презентації готової страви як кулінарного шедевра і творчого проекту. Цього року це завдання блискуче виконали учні 9-В класу: Дудяк Ірина, Коробець Марта, Малиш Катерина та Терешко Людмила. Для дегустаційного професійного журі, до складу якого входив і наш міський голова, вони інсценізували казку про цибульники (основний зміст її подаємо нижче). І в результаті наші актори посіли II місце.

Також висловлюємо подяку матерям учнів Ісопела Володимира (7-А) та Гуці Віолети (9-А), які приготували цибульники, що смакували не тільки членам журі, а й усім гостям фестивалю. Щиро вдячні і батькам та учням 5-В класу за «Гарбузове сімейство», яке доповнило та прикрасило презентаційний стіл під час фестивалю.

Казка про цибульники

Хочемо Вас із святом привітати,
Та цибульничками нашими почастувати.
А поки будете Ви ними смакувати,
Ми хочемо Вам казку розказати.
Ось золоті чудові колосочки –
Це сонечка й землі сини та дочки.
У полі у снопи їх покладали,
А потім молотили й до млина віддали.
Із них там намололи нам муки,
Щоби цибульники приготувати ми могли.
Та ще цій казці не кінець,
Хто з'їв уже по другому цибульничку,
Той молодець.
Наступна в нашій казці Цибулина –
Поважна пані, горда і красива.
Хоч і сидить на грядці у семи кожушках,
Як їх знімають, сльози аж течуть по личках.
Важливий у смаколиках цей компонент,
Та вже послухайте, який наступний є інгредієнт.
Жили були собі дідусь і баба,
Та була в них ... так, звісно, – курка Ряба.
І ось вона знесла яйце, у нашому рецепті їх аж двоє є.
А ще корівка є у баби й діда, вона дала нам молочка з обіда.
Ще ми додали дрібку соди й солі до смаку,
Ось й розповіли ми історію уст.
І це вже казочки кінець,
Хто її слухав й їв цибульники – той молодець!

Учитель трудового навчання
Веретко Наталія Петрівна

ФОТО: АНДРІЙ ЯВОЗНИК

Олександр ОСТАПЧУК, 55 РОКІВ, ДИРЕКТОР ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ШКОЛИ-ЛІЦЕЮ №6 ІМ. НАЗАРІЯ ЯРЕМЧУКА. МАЄ ЗВАННЯ ВЧИТЕЛЬ-МЕТОДИСТ І ПЕДАГОГ-НОВАТОР. ВИВЧАВ СИСТЕМУ ОСВІТИ США ЗА ПРОГРАМОЮ ОБМІНУ:

– **УКРАЇНСЬКА СИСТЕМА ОСВІТИ ЗВОДИТЬСЯ ДО НАКОПИЧЕННЯ ЗНАНЬ, БЕЗ ПРАКТИКИ ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ.** Вона замикається в межах школи. Цікаво було б провести урок біології біля озера, щоб наочно все вивчити. Але в програмі таке не передбачено. Щоб учитель зробив це сам, потрібно видати окремий наказ. І щоб це було попередньо зазначено в плані навчання. Додаткові клопоти. Тож більшість учителів працюють за принципом: "Краще сидітиму в кабінеті, зарплата й так іде". Через це після шести-семи років вивчення біології учень не може відрізнити, де клен, де тополя, а де – береза. Хімію вчимо, а як вивести пляму на штанях – не знаємо.

ПРО ТЕ, ЩО ШКІЛЬНУ ПРОГРАМУ ТРЕБА ПОЛЕГШИТИ І ЗРОБИТИ ПРАКТИЧНІШОЮ, ГОВОРЯТЬ УСІ – ВІД УЧИТЕЛЯ ДО МІНІСТРА. Але реальних реформ немає – лише бутафорія. Типовий приклад – запровадження 12-річки. Це мало б розвантажити дітей. Але

цього не сталося, бо програму почали доповнювати новими предметами – основи податкових знань, християнська етика. Ввели другу іноземну мову. Для цього забрали години з англійської. Жартуємо: "Діти не знали однієї мови, тепер не знатимуть двох". Бо що таке 2,5 години на тиждень для іноземної?

ПРЕДМЕТ СХОДИНКИ ДО ІНФОРМАТИКИ ДЛЯ УЧНІВ МОЛОДШИХ КЛАСІВ ЗАПРОВАДИЛИ БЕЗ БУДЬ-ЯКОЇ ПІДГОТОВКИ Й АПРОБАЦІЇ. Ні комп'ютерів, ні столів, ні стільчиків немає, а програму треба виконати. Звалили відповідальність на школи – як хоче, так і викручуйтесь. Щось подібне з фізкультурою – додали одну годину на тиждень, щоб дітки були здоровіші. Але ні майданчиків, ні спортивних залів не будують.

ХІМІЮ ВЧИМО, А ЯК ВИВЕСТИ ПЛЯМУ НА ШТАНЯХ – НЕ ЗНАЄМО

РЕФОРМА ШКІЛЬНОЇ ПРОГРАМИ МАЛА Б ОЗНАЧАТИ ПЕРЕОСМИСЛЕННЯ КОЖНОГО ПРЕДМЕТА: що потрібно залишити, а що – відсікти. Беремо математику: вже у другому-четвертому класах завдання важкі. Батьки привозили підручники з Італії, то там у шостому вчать те, що в нас – у четвертому. В старших класах вивчають інтеграли. За своє життя не пригадую, щоб вони знадобилися. Накопичуємо знання, які практично застосувати не можемо.

Шкільна програма Китаю,

Китай

Середня і старша школа:

Місто:

Початкова школа 1-6 клас

Село:

Тема: які предмети вивчати в школі

ШКІЛЬНУ ПРОГРАМУ ТРЕБА ПОЛЕГШИТИ І ЗРОБИТИ ПРАКТИЧНІШОЮ

ГОРТАВ НЕДАВНО ПІДРУЧНИК ІЗ ПРИРОДОЗНАВСТВА – там вивчають 10 рослин. Чотири з них я ніколи не бачив. Вони – рідкісні, ростуть десь у заповідниках. Хтось скаже: вчитель може пропустити. Може, але навіщо його в програмі давати? Краще нехай вивчають менше рослин, але щоб дитина на галявині могла впізнати звіробій, м'яту, мелісу. І знала, як їх використати.

Я НЕ ПРИХИЛЬНИК ТОГО, ЩОБ ХІМІЮ, ФІЗИКУ ЧИ БУДЬ-ЯКИЙ ІНШИЙ ПРЕДМЕТ СКАСОВУВАТИ. Дитина повинна спробувати все. Але предмети треба оптимізувати. Фізика в середній школі передбачає сім тисяч термінів. А за кордоном учать зо три тисячі. Бачив американський підручник із фізики, де тему сили пояснюють на прикладі реального заводу.

У ШКОЛАХ ПРАВОЗНАВСТВО ВИКЛАДАЮТЬ ІСТОРИКИ. Викладачі економіки є – але вони також теоретики. Програмою практика не передбачена – кожна школа мусить сама щось придумувати. Добре, що не є проблемою бізнесмена чи юриста в клас запросити. Переважно знаходимо їх серед батьків учнів.

БАТЬКИ КАЖУТЬ: уроки праці можна було б скасувати. Але програма з трудового навчання – чи не єдина нормальна порівняно з іншими предметами. Вчитель має широкий вибір занять: токарна справа, столярна, навіть розгосплетіння можна вивчати. Я вважаю, цей предмет повинен бути. Через тактильні відчуття розвивається мозок. По-друге, вміти повісити карниз, закрутити шуруп – в житті не завадить.

ЦІКАВА СИСТЕМА ОСВІТИ В ЛАТВІЇ. Старшокласник вибирає певні предмети. Назбирали групу з охочих займатися математикою 4 години на тиждень – вчать. Є любителі фізики – будь ласка, проводять заняття. Класів як таких немає. Учні ходять на уроки в окремі кабінети.

У НАШУ ШКОЛУ ПРИЇЗДЖАВ НАЙКРАЩІЙ ГЕОМЕТР УКРАЇНИ ІСААК КУШНІР. Його головне правило – вчити треба тих, хто хоче вчитися. Ми після сьомого класу виокремлюємо академічний клас. Запрошуємо за бажанням тих, хто вчиться на 10–12. В інших класах завжди залишаються кілька

БАТЬКИ ПЕРЕВАЖНО ПИТАЮТЬ НЕ "ЩО ТИ ВИВЧИВ У ШКОЛІ", А "ЯКУ ОЦІНКУ ОТРИМАВ"

відмінників – не хочуть колектив покидати. В 10-му класі робимо ще одну пертурбацію. Думка про те, що дитина має від першого до останнього року в одному колективі провчитися – неправильна. Міняючи класи, вона пристосовується до різного середовища.

НАЙКРАЩІЙ УЧИТЕЛЬ НЕ ЗМОЖЕ 30 ДІТЕЙ У КЛАСІ ЗАХОПИТИ ПРЕДМЕТОМ. Сучасна система каже проводити диференціацію: одному дати легше завдання, іншому – важче. Але на практиці це напівправа, бо вчитель не може дати частині класу завдання і в той же час іншим продовжувати пояснювати. Всі діти слухатимуть. Ідеально було б у старших класах вибирати профільні предмети, а решту – не вивчати.

ТЕ, ЩО ДЛЯ МОЛОДШИХ КЛАСІВ СКАСУВАЛИ ОЦІНКИ, – ВЕЛИЧЕЗНИЙ ПЛЮС. Бо батьки переважно питають не "що ти вивчив у школі", а "яку оцінку отримав".

НА ВСІХ ПЕДРАДАХ НАГОЛОШУЮ: для старої школи оцінки є, але вони не мають бути каральними. Коли предмет учню не цікавий, то "двійка" не допоможе. Тільки зіпсує настрій. А настрої формують психіку. Якщо невивчення ввійшло в систему – варто викликати батьків, поговорити, порадитися з ними.

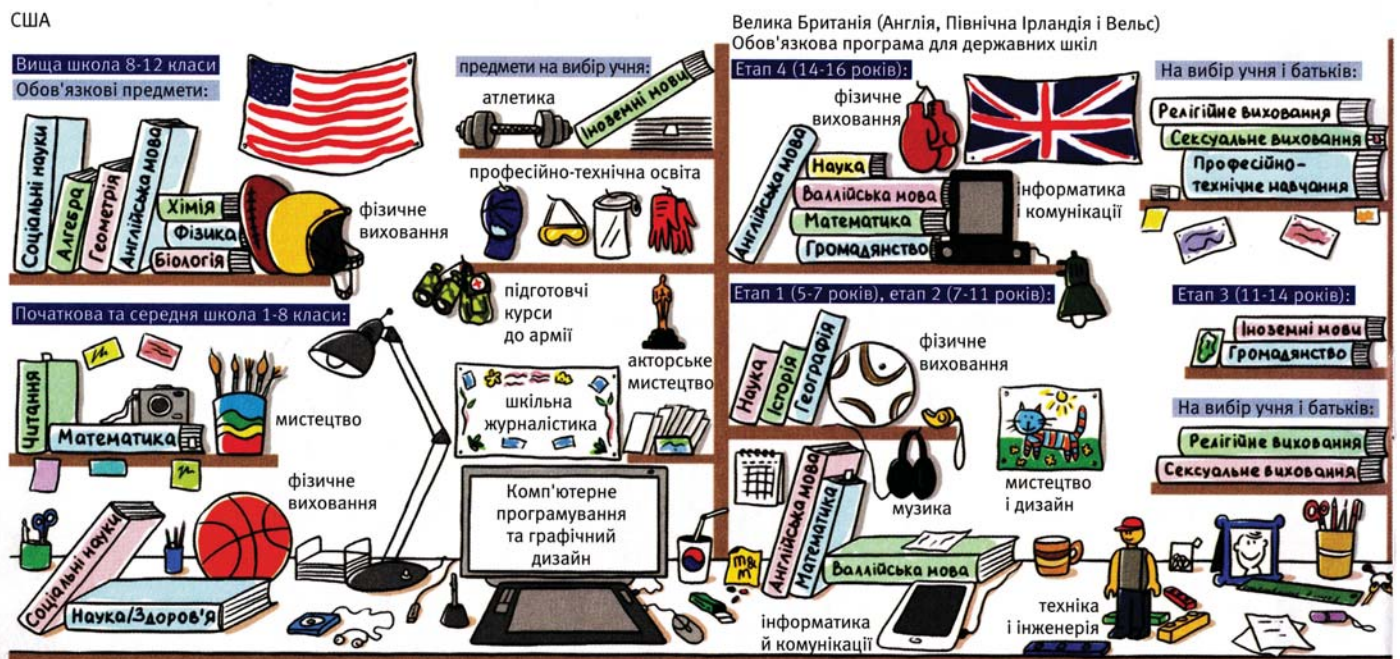
ПІСЛЯ ТОГО ЯК ЗАПРОВАДИЛИ ЗОВНІШНЄ НЕЗАЛЕЖНЕ ОЦІНЮВАННЯ, найскладніше вчитися стало випускникам. В 11-му класі вже немає романтики, бо ЗНО над дітьми, як дамоклів меч, висить.

ТЕСТУВАННЯ – позитивне явище, бо дає можливість обдарованим учитися безкоштовно.

ОПТИМАЛЬНА ШКОЛА – це учнів 600. Директор може кожного на ім'я знати й розуміти, що в якому класі відбувається.

текст і фото: Андрій ЯНОВИЧ

США, Великої Британії

за матеріалами журналу «Країна»

ВЧИМОСЯ І ВІДПОЧИВАЄМО або ЛІТО У НІМЕЧЧИНІ

Уже четвертий рік поспіль учні другої школи мали можливість провести два тижні літніх канікул у мовному таборі в Шпонс Гаусі у місті Герсгайм. Але це літо виявилось дещо особливим. Відома німецька фірма Hager, яка займається випуском електронної техніки, виступила спонсором даного проекту. Це дало можливість нашим дітям поїхати за пільговою ціною, і не одній групі, а двом: у липні та в серпні.

Однією з основних умов перебування у Шпонс Гаусі є 40-годинний курс німецької мови, після відвідування якого учні дістають відповідний сертифікат. Традиційними є екскурсії у Страсбург, Париж, Заарбрюкен. У третьому заїзді додалися ще міста Гайдельберг та Мец (Франція). Незабутні враження справили екскурсія в музей техніки у місті Спаер і прогулянка по річці Некар на човні, який працює на сонячних батареях, а також прогулянка по річці Сена у Парижі. Врешті, Париж завжди залишається кульмінаційним моментом у програмі перебування в літньому таборі.

З великим захопленням діти брали участь у різних «верстатах», а саме: майстрування прикрас, виготовлення листівок

за допомогою воску, стрільба з лука, велотури, катання на роликах, відвідування басейну тощо.

Усі ці заходи сприяли досягненню мети, яку ставить перед собою Шпонс Гаус – інтернаціональне єднання молоді, виявлення спільних інтересів та бажань.

Тетяна Капіца,
учитель німецької мови

Не забудемо ніколи нашу другу школу...

Осінь. Перша, проведена не в школі. Ми так раділи, коли прощалися зі стінами рідного навчального закладу, а зараз у всіх – ностальгія: мріємо про те, щоб ще раз пробігтися коридорами, змокнути під традиційним першовесневим дощем і почути шкільний дзвоник. Але я не про це. У мене, як і у всіх випускників, почалося нове життя, але так хочеться подякувати тим, хто стежили дитинства провів нас до нього. Дорогі вчителі, прийміть мої вітання з вашим нещодавнім професійним святом!

Ларисо Іванівно, сьогодні я дякую Богу за те, що закінчила саме нашу другу школу. Жоден київський лицей не дав своїм випускникам того, що отримала я. Коли розкажучу, яке в нас насичене шкільне життя, про нашу газету, проекти, поїздки, то мені по-доброму заздрять.

Хочу побажати Вам завжди залишатися такою ж толерантною, розумною, оригінальною, красивою людиною. Ви дали мені шанс розвиватися, запалили в мені вогник. Тож бажаю Вам виховати ще не одне покоління учнів, і в кожному з них відкрити маленький талант.

Тетяно Дмитрівно, дякую Вам за те, що показали маленькій дівчинці Іринці дорогу до світу літератури. Адже це Ви привили мені любов до слова, любов до книжок, у Вас я написала своє перше оповідання. Бажаю Вам залишатися взірцем для своїх учнів, робити їх творчими, цікавими, адже я пам'ятаю ще Ваші чудові малюнки, ті різноманітні креативні завдання, які ми отримували кожного уроку.

Оксано Іванівно, Ви – унікальна людина, у Вас просто неймовірне почуття гумору, яке могло завжди розрядити навіть найнапруженішу ситуацію, а ще Ви дуже розумна, комунікабельна, могли пожертвувати особистим заради нас. Саме тому, напевне, до Вас завжди хочеться прийти в гості, зателефонувати, спитати поради чи просто поговорити.

Дуже Вас люблю і бажаю залишатися такою ж квітучою, натхненною, оптимістичною. Щоб навіть у погану погоду, хтось із учнів, як то сонечко, міг підняти Вам настрій і дати отой заряд позитиву!

З повагою Ірина Процикевич,
студентка I курсу Київського Національного університету
ім.Тараса Шевченка, спеціальність – політологія

«Сурми звитяги» кличуть до єдності нас

У жовтні-грудні 2013 року відбувається чотирнадцятий дитячо-юнацький фестиваль мистецтв «СУРМИ ЗВИТЯГИ». Він унікальний тим, що заохочує молодь до плекання мистецької спадщини січових стрільців, вояків УГА, революційного підпілля ОУН та УПА, а також до творення сучасного українського патріотичного мистецтва.

Уже пройшли міський та обласний етапи фестивалю, а на початку грудня у Львівській опері відбудеться його заключний гала-концерт.

Другу школу на фестивалі представляли солісти Марія Качмар та Лілія Турчин, читець Галина Іванишин та наші Зразкові танцювальні колективи «Калиновий цвіт» та «Free Dance». Галинка Іванишин та «Калиновий цвіт» стали у місті переможцями і захищали честь Дрогобича на обласному етапі фестивалю, де їхні виступи супроводжувалися гучними оплесками та зацікавленням з боку компетентного журі.

ДЕНЬ МІСТА У СІМ № 2

20 вересня 2013 року запам'яталося у нашій школі цікавими, особливими подіями, приуроченими до Дня

Дрогобича. Насамперед – це Осінній ярмарок, проведення якого стало вже доброю традицією. Столи були наповнені смачними наїдками, приготування яких лягло на плечі господинь – матусь і бабусь учнів 3–7-их класів. Окрім смаколиків на столах деяких класів були викладені прекрасні композиції з квітів та гарбузів.

Але найважливіше, що цього-річ учнями школи було вперше в нашій 70-річній історії здійснено ряд рекордів під гаслом «Тобі, наш рідний Дрогобиче!» і започатковано **КНИГУ РЕКОРДІВ ДРУГОЇ ШКОЛИ**.

Наші перші рекорди і рекордсмени:

Віджимання

І місце – Луечко Мирослав, 9-Б – 124 р.

ІІ місце – Пагутяк Тарас, 7-Б – 111 р.

ІІІ місце – Пилипів Панас, 9-Б – 70 р.

Підтягування

І місце – Куцок Станіслав, 9-В – 22 р.

ІІ місце – Лагуш Олег, 9-В – 20 р.
ІІІ місце – Микитин Олег, 8-Б – 17 р.

Жонглювання м'ячем

І місце – Дуб Артур, 8-А – 284 р.

ІІ місце – Павлюк Андрій, 9-А – 148 р.

ІІІ місце – Пилат Максим, 9-В – 84 р.

Вправи на прес

І місце – Василюк Ростислав, 9-Б – 61 р.

ІІ місце – Сторонський Роман, 9-В – 60 р.

Стрибки на скакалці

І місце – Грех Артур, 8-В – 408 р.

ІІ місце – Кобільник Тетяна, 10-Б – 381 р.

ІІІ місце – Дятко Вікторія, 8-А – 209 р.

Найшвидший писар

І місце – Урдей Тарас, 9-Б – 141 знак за 5хв. 57 сек.

Мисів Марія, 7-Б – 141 знак за 6 хв.

ІІ місце – Михайлишин Владислав, 7-Б – 141 знак за 7 хв.

ІІІ місце – Микитин Софія, 5-В – 141 знак за 7 хв. 3с.

Найоригінальніший гарбуз

І місце – 5-В

ІІ місце – 5-А

Найбільший гарбуз

І місце – 7-В – 134 см. в об'ємі

ІІ місце – 6-Б – 104 см.

ІІІ місце – 6-В – 88 см.

Найдовше волосся

І місце – Зубрицька Анна-Марія, 3-В – 117 см.

ІІ місце – Ступницька Софія, 5-В – 109 см.

ІІІ місце Ступницька Соломія, 9-В – 108 см.

Одягнені у вишиванку – 560

учнів і вчителів

Найкрасивіша гірлянда

І місце – 6-В

ІІ місце – 7-В

Загальна довжина гірлянд – 36м. 97см.

Найдовша гірлянда з квітів

І місце – 7-Б – 8м. 70 см.

Найдовша гірлянда з квітів

II місце – 7-В – 8м. 37 см.

III місце – 6-А – 7м. 60 см.

Танцювальний флеш-моб – 140 учнів і вчителів

Ідейним натхненником започаткування Книги рекордів другої школи стала педагог-організатор **Романів Н. А.**:

«Я завжди намагаюся знайти нові шляхи, які давали б можливість проявити себе нашим учням. Так хочеться, щоб вони завжди були активними, ініціативними та небайдужими. Сподіваюся, що День рекордів стимулюватиме до участі щоразу більше школярів.»

26-27 жовтня цього року у курортному місті Моршині відбувся VI Всеукраїнський фестиваль-конкурс «Джерела Моршина – 2013». Зразковий ансамбль сучасного танцю «Free Dance» уже вдруге брав участь у конкурсній програмі серед танцювальних колективів. Цього року наша школа була представлена учнями середньої та старшої груп. Журі оцінювало по два танці від групи, а потім один з номерів кожної групи брав участь у гала-концерті. Танцюристи середньої ланки (учні 3-6 класів) вибороли другу премію, а старші дівчата (7-10 класи) – першу, що і засвідчено відповідними дипломами. Окремим дипломом журі відзначило діяльність керівника ансамблю **Й.М.Карпіна**.

«FREE DANCE» уже вдруге «підкорив» Моршин

5-В клас – перші кроки в старшій школі

Всі ми знаємо, що починати щось нове – це складно, але водночас дуже цікаво. Цьогоріч до когорти старших школярів долучилися наші п'ятикласники.

Діти даної вікової групи, як констатують психологи, надзвичайно вразливі та емоційні. Вони намагаються всебічно проявити себе, демонструючи при цьому інколи надмірну гіперактивність. Але ці ж діти є дуже допитливі, справедливі, чуйні та уважні до проблем, що виникають навколо них. Важливо у даний період адаптації п'ятикласників не втратити зв'язок із дітьми, з їх багатограним внутрішнім світом. Не слід оцінювати цих школярів лише за рівнем їхньої поведінки, потрібно зрозуміти душу та збагнути серцем сутність кожної дитини.

Учні 5-В класу поступово звикають до нових правил їхнього життя. Вони успішно продемонстрували свої творчі та кулінарні доробки на шкільному осінньому ярмарку, відвідали музей-садибу Івана Франка у Нагуєвичах.

Під час екскурсії школярі почерпнули для

Щиро дякуємо першій учительці та батькам 5-В класу, які активно долучаються до навчально-виховного процесу, підтримують дітей морально.

Радісні моменти, хвилюючі несподіванки, цікаві розмови назавжди закарбуються у пам'яті учнів, бо дитинство їхнє продовжується, а п'ятий клас – це лише маленька, приємна і важлива сходинка у світ дорослого життя.

Наталія Заблоцька,
класний керівник 5-В класу

Колектив другої школи перед відвідинами Львівської опери (20.10.2013 р.)

Організаторами Всеукраїнського «Параду вишиванок» та конкурсу «Диво-птах» відзначено найактивніших учасників дрогобицької делегації

21 вересня, коли Дрогобич святкував День міста, у сесійній залі ратуші проходила зустріч з організаторами Всеукраїнського «Параду вишиванок» та конкурсу «Диво-птах». До Дрогобича зі столиці завітали організатор Параду Ігор Добруцький та керівник проекту Юлія Яткевич, щоб нагородити найактивніших учасників дрогобицької делегації та авторів розпису «Диво-птаха».

Нагадаємо, 24 серпня в Києві відбувся Всеукраїнський «Парад вишиванок». Участь у карнавалі взяли понад 5 тисяч осіб, які представляли традиції та культурні набутки двадцяти міст та регіонів України. Святкова хода проходила від «Мистецького арсеналу» до Майдану Незалежності. Попереду кожної делегації, одягнутої у вишивані строї, на возі їхали «Диво-птахи», розписані майстрами в різних куточках країни. Приємно відзначити, що Дрогобич – єдине місто Львівщини, яке брало участь у цьому Всеукраїнському заході.

Майже два тижні дрогобицькі художники працювали над тим, щоб скульптура птаха стала справжнім мистецьким витвором. Автором розпису скульптури у бойківських традиціях є 9-річна вихованка художньої школи Софія Бойко. Приємно відзначити, що дрогобицький «Диво-птах» (котрий влітку місяць стояв перед входом до ратуші) за рішенням журі посів третє місце.

Нагороди також отримали художні керівники та найактивніші учасники мистецьких колективів «Верховинка» Народного дому ім.І.Франка, «Калиновий цвіт» СП №2, «Азарт» ЗОШ №1, «Мікс-денс» ЗОШ №14. Відзначили й працівників відділу сім'ї, молоді та туризму Дрогобицької міськради на чолі з Олександром Пашко. Слів вдячності за підтримку акції удостоївся міський голова Дрогобича

Олексій Радзівєвський. У відповідь голова подякував гостям з Києва за візит до нашого міста, за добру справу, яку вони роблять і подарував пам'ятні сувеніри.

Ігор Добруцький запросив Дрогобич до участі в чергових проектах, а це – «Фестиваль Святого Миколая» та «Всеукраїнський парад вишиванок-2014» на тему «Українське весілля». Тепер учасникам заходу доведеться розфарбовувати не «Диво-птаха», а велетенський весільний коровай.

Ярослав Грицик (газета «Галицька Зоря»)

Парад вишиванок

Цього року 24 серпня в День Незалежності України зразковому колективу «Калиновий цвіт» випала честь представляти наше місто і Львівську область у Всеукраїнському фестивалі-конкурсі «Парад вишиванок» у Києві. Було дуже цікаво поринути в атмосферу цього грандіозного дійства. Таке різнобарв'я пісень, мелодій, танців, костюмів усіх регіонів України неабияк вражало. Свято розпочали ведучі Ольга Сумська та Віталій Борисюк на площі біля Мистецького арсеналу. Після виступів керівників делегації усі учасники параду рушили колоною центральними вулицями Києва до Майдану Незалежності. У голові нашої колонії їхав Диво-птах, а шлейфом розвивався 20-метровий синьо-жовтий стяг.

Делегація Дрогобича також виступила з танцювальною композицією під супровід трістких музик, у складі яких грали наші вчителі музики О.І. Мурза (скрипка) та А.Д. Пінчак (баян). На Майдані Незалежності відбувся конкурс на кращу вишиванку. Місто Дрогобич достойно представили Г. Бандура та М. Дятко. Завершенням свята стало нагородження кращих.

Додому ми поверталися із незабутніми враженнями.

Леся Колотило, керівник Зразкового ансамблю «Калиновий цвіт»

ЗАБАВИ КОЗАЧАТ НА СУЧАСНИЙ ЛАД

Саме таку назву мало дійство, яке проходило 11 жовтня, коли природа подарувала один із найкрасивіших осінніх днів. Учні 6-7-их класів зібралися на забави, присвячені святу Покрови Пресвятої Богородиці – покровительки всього козацтва.

Забави відбувалися на просторій галявині біля чудового осіннього лісу,

що на вулиці Зарічній. Веселі, цікаві конкурси потішили і учасників, і глядачів (учителів та батьків).

Козачата були поділені на курені, кожен з яких мав свою назву і гасло. Ведучою свята була педагог-організатор Романів Н.А. Оцінювали конкурси вчитель фізкультури Андрушко О.М. та заступник директора Живчин Д.О.

Учасники змагалися і в кмітливості, і в спритності, і у витривалості. Вони перетворювалися на козаків (на швидкість одягаючи козацький одяг), піднімали дубову колоду, закидували якнайдалі кореневище дерева, брали участь у різноманітних

естафетах. Кульмінацією свята став конкурс на приготування найсмачнішої козацької страви, що лягло, в основному, на плечі батьків.

Зголоднілі після козацьких забав школярі із задоволенням смакували борщиком, грибною юшкою варениками та іншими смаколиками.

За підсумками забав курені 6-В і 7-В класів отримали звання «Найкращого куреня», 6-Б і 7-В класів звання «Кращого куреня», 6-А і 7-А класів звання «Старанного куреня».

*Наталія Романів,
педагог-організатор*

А вони й досі живуть-поживають, добра наживають...

Дух людини ніколи не обмежувався рамками тіла чи навколишнього світу. Тому те, що з об'єктивних причин не можна було зреалізувати в дійсності, він перетворював на реальність у казках. Адже лише в казках (і ще, можливо, у мріях) можна літати, ставати невидимим, оживляти мертвих, говорити зі звірами тощо.

Зібранню, запису, тож і збереженню найкращих німецькомовних казок і переказів завдячуємо передовсім Якобу та Вільгелму Гріммам – німецьким мовознавцям і збирачам казок. Їхні казки для дітей та родини, опубліковані 1812 та 1815 рр.,

познайомили широке коло читачів із духовними скарбами Німеччини, Австрії, Швейцарії. Перші «великі» видання містили 211 казок і переказів. 1825 року вийшло друком «мале» видання казок братів Грімм, у якому було 50 казок, відібраних спеціально для дітей. З часом цю збірку перекладали багатьма мовами, завдяки чому німецькомовні казки дуже швидко стали відомими в цілому світі і залишаються такими й через 200 років.

Немає кращого способу привернути увагу юного читача до нової країни, аніж розповісти йому казку з неї. Саме цією ідеєю керувалась Асоціація українських германістів, коли ініціювала серед учнівської молоді Всеукраїнський конкурс на кращий малюнок для календаря «Казки ніколи не старіють».

Президент Асоціації українських германістів Алла Паславська відзначає: «Цей конкурс малюнка є доброю нагодою для того, щоб посилити роль німецької мови та ознайомити з культурою німецькомовних країн».

Водночас, конкурс на кращий малюнок для календаря мав завданням спонукати українських школярів задіяти свої знання українських казок, міфів і переказів, щоб креативно, змістовно і різносторонньо презентувати власну країну.»

Нам особливо приємно, повідомити читачів газети, що серед переможців названого конкурсу

малюнків є учениця 9-Б класу нашої школи Анастасія Сурма, ілюстрація котрої до казки «Рapunцель» фактично відкриває календар, прикрасивши у ньому сторінку січня.

Нових тобі здобутків, Насте!

Учні 7-их класів по-новому відкрили для себе Львів

Знайомство наших семикласників із старовинним Львовом почалося з відвідин **Шевченківського гаю**. Цей музей просто неба або село-музей був відкритий у 1971 році. Ідея його створення належить відомому українському вченому Іларіону Свенціцькому, який ще у 30-х роках XX сторіччя започаткував роботу зі створення музею просто неба. Експозиція налічує близько 120 пам'яток народної архітектури із західних регіонів України. Окрім того у постійній експозиції та сховищах музею знаходиться близько 20 тисяч предметів щоденного побуту і ужиткового мистецтва. Територія музею площею 60 га умовно розділена на шість етнографічних зон. Кожна зона — це міні-село, що складається з 15- 20 пам'яток народної архітектури. У житлових та господарських приміщеннях розміщено предмети домашнього повсякденного вжитку, сільськогосподарський реманент, транспортні засоби та ремісничий інструмент. Шість таких міні-сіл мають назви: «Бойківщина», «Лемківщина», «Гуцульщина», «Буковина», «Поділля» і «Львівщина».

Також ми відвідали **музей «Арсенал»**, де показано основні види зброї минулих епох: холодна, метална, вогнепальна, предмети захисного спорядження. Найширше представлена холодна зброя: ножі, кинджали, мечі, шаблі, шпаги, ятагани, сокири, алебарди, булави, чекани, перначі тощо. В експозиції репрезентовано всі типи середньовічних мечів: поясні, півтораручні, дворучні. Клинки позначені клеймами, символічними знаками, написами. Цікавим є півтораручний меч XIV століття, голівку руків'я якого оздоблює латунний хрест - знак Тевтонського ордену. Ця пам'ятка - свідок героїчної боротьби слов'янських народів проти німецьких рицарів. Велике зацікавлення викликала зброя роботи гуцульських майстрів XVIII-XIX ст.: рушниця (кріси), пістолети, багато прикрашені різьбленим геометричним орнаментом, інкрустацією перламутром, срібними, мідними, латунними дротиками і бляшками.

Найсолодшою була екскурсія до **Львівської майстерні шоколаду**, де ми придбали шоколадні вироби ручної роботи зі справжнього бельгійського шоколаду. Кожна цукерка і фігурка виліплені дбайливими руками майстрів. Всього асортимент цукерок налічує 42 види, з них 16 видів трюфелів з різноманітними смаками - від класичних до фруктових, цукерки з марципаном, кремові начинки і горішки в шоколаді. В майстерні діє маленька кав'ярня,

близько 130 метрів над рівнем середмістя) була штучно насипана наприкінці XIX століття на честь річниці Люблінської унії. Біля підніжжя штучного кургану чатує кам'яний лев, який колись стояв біля міської Ратуші, і якому вже понад чотириста років. Неподальок - фрагмент стіни замку, що стояв тут з XIV століття. На нижній терасі парку Високий Замок велична алея старезних каштанів, на ній - пам'ятний камінь, поставлений на честь перемоги польського короля Яна III Собеського над турецьким військом 1675 року на Лесиницьких полях, які видно з цього місця. Каштанова алея завершується будиночком садівника (1892 рік), а навколо нього росте багато екзотичних рослин.

Ми отримали незабутні враження від поїздки. Сподіваємося, що незабаром знову туди навідаємось і радімо всім помилуватися визначними місцями чудового міста Львова!

Учні та класні керівники 7 класів:
Тершак Юлія Миколаївна

де можна скуштувати гарячого шоколаду і вишуканої кави. А на першому поверсі ми спостерігали за самим процесом виробництва, правда, тільки за склом.

Існує також дуже загадкове місце, у якому ми побували - це **інтерактивний музей «Темна Аптека»**. Історія цього незвичного музею розпочалася у 2012 році, коли в одній із найстаріших львівських аптек «Під Угорською короною», що на площі Соборній, під час проведення будівельно-відновлювальних робіт було знайдено таємний вхід у підземелля. Тут виявили давню фармацевтичну лабораторію, у якій таємничий аптекар досі варить мило і виготовляє пігулки для щастя.

Не могли ми також не піднятися на **Високий замок**, красивида з якого не залишають байдужим нікого. Найвища гора Львова (413 метрів над рівнем моря і

«Коли в душі народжується слово...»

«Коли в душі народжується слово...» – так називається книга поезії і прози учнів та вчителів другої школи, яка побачила світ навесні цього року у видавництві «Коло».

На сцені актового залу школи відбулося її урочисте представлення. Відкрив це мистецьке дійство упорядник і редактор збірки Ігор Качмарик. Із своїми творами виступили автори книги: Ірина Процикевич, Соломія Тиха, Олексій Мосевич, Надія Шумада, Ірина Лозинська, Софія Михайлюк, Анастасія Мацкевич, Аліна Сенюх, Юлія Лавриненко, Діана Тиха та інші. З особливою зацікавленістю зустріли глядачі виступи наших педагогів Галини Дячок та Олександри Дешевої, бо багато хто, знаючи цих милих жінок не один рік, глибоко шануючи їх учительську працю, у той день уперше відкрили для себе їхній небуденний поетичний талант.

* * *

Осінь – не осінь, зима – не зима.
Кадр неначе завис на екрані.
Дахи дрейфують, немов кораблі
По хвилях димів та осінніх туманів.
Із чорного мережива гілля
Дерев поснулих
Химерні нап'ято вітрила...
Люді, люді –
Гойдається тихенько передмістя

В колосці вечорової імли.
Вже довгі тіні по землі лягли
І догасає день.
Дрімає все в очікуванні дива,
Що першим снігом зветься.
І думає старенький Миколай,
Чи сани, а чи віз
Йому в дорогу лаштувати.
Десь забарились хмари снігові...

Галина Дячок

Названа книга вийшла, на жаль, не масовим тиражем, тому в книгарні ви її не купите. Але звернувшись у редакцію газети «МИ!», ви ще можете придбати цю оригінальну збірку, де більшість авторів є вашими добрими знайомими. Можливо, через декілька років юні автори книги стануть відомими у всій Україні та й за її межами письменниками, а старт їхнього творчого злету був саме на сторінках нашої книги.

А усіх юних талантів просимо й надалі подавати свої вірші, оповідання, казки у редакцію нашої газети або своїм учителям літератури, бо наступного навчального року ми плануємо видання нової книги. Нагадуємо, що свої твори та й інші дописи в газету ви можете вкидати і у поштову скриньку газети «МИ!», яка розміщена на другому поверсі напроти методкабінету.

Творчих вам здобутків!

«Ми!» –
видання
Дрогобицької
спеціалізованої школи
I-III ступенів № 2

Адреса редакції:
м. Дрогоби́ч,
вул. Козловського, 17,
СШ № 2,
методичний кабінет
(тел. 2-42-20)

Електронні адреси школи:
school_2@mail.lviv.ua
drohobych.school2@gmail.com
Телефони:
2-03-86 (директор)
2-14-34 (секретар)

www.dr-school2.at.ua

Головний редактор –
Ігор Качмарик
Комп'ютерна верстка –
Мар'ян Пашко

Наклад –
500 прим.

Видавництво
КОЛО